

**As. Dr. Špela Urh: Razvijanje medkulturnih kompetenc in etnične občutljivosti
(povzetek)**

V Sloveniji je malo je znanega o etnični občutljivosti na področju posvojitve. Pa vendar mednarodne posvojitve odpirajo za socialno delo mnoga pomembna etnično občutljiva vprašanja. Ena takih je, kako naj starši otroku, ki je bil posvojen iz tujine, razložijo njegovo fizično drugačnost na vrednoten način. Bolj ko se otrok, ki je bil posvojen iz tuje države, fizično razlikuje od ostalih ljudi v državi, v katero se je preselil, bolj se sprašuje o svoji drugačnosti. Raziskave kažejo, da se prva vprašanja o zavesti določeni pripadnosti pri otrocih pojavijo okrog 4. leta starosti. Otroci, ki so bili posvojeni, se pogosto sprašujejo, zakaj so drugačni. Za mnoge je namreč največji problem, da ne izgledajo tako kot večinska družba. Drugo pomembno vprašanje je soočanje z vsakdanjimi rasizmi. Kako naj torej ravnaajo starši v primeru žaljivih opazk okolja do otroka, ki je bil posvojen? Nedvomno obstaja tudi določena etnična hierarhija med bolj in manj zaželenimi otroci, ki jih želijo starši posvojiti. Vsa ta in mnoga druga vprašanja odpirajo prostor za diskusijo o vplivu osebnih vrednot na odnose do otrok, ki so bili posvojeni in do njihovih staršev. Potrebo po tem, da se socialno delo okrepi na tem področju, izpostavljajo tudi straši sami, ki so v postopku posvojitve ali pa so že posvojili otroka. Ena od mam, ki je posvojila otroka iz tujine, pravi, da se socialni delavci včasih kar ustrašijo, ko starši pridejo s kakšno novo situacijo. Strah je večinoma posledica neznanja, ki se pogosto kaže v skrivanju strokovnih delavk in delavcev za upravnim postopkom in v zanemarjanju pomembnih vprašanj iz vsakdanje realnosti staršev, ki so posvojili otroka. Namen predavanja z delavnico je v opolnomočenju strokovnih delavk za etnično občutljivo ravnanje v delovnem odnosu s straši, ki so posvojili otroka iz tujine.